

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Geppe 17/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

MALI TRST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

Stano: ena številka 25 stotink.

Kop. 1
BLAN. Exp. letov 19 lir
Post. 6 lir
Cort. 3 lire

Odg. urednik Ivan Presel

Mali koledar.

Petek, 10. julija: Amalija. — Sobota, 11. Pij I. — Nedelja, 12.: Mohor in Fortunat. — Ponedeljek, 13.: Marjeta. — Torek, 14.: Just. — Sreda, 15.: Henrik, Vladimir. — Četrtek, 16.: Dev. Marija, Karmelska. — Petek, 17.: Ales; Marina.

MALE NOVICE.

Naročnikom.

Kdor se preseli in javi naši upravi svoj novi naslov, naj ne pozabi zapisati tudi starega naslova, ker po samem imenu in priimku ni moč poznati vsakega posebej med tisoči naročnikov. Torej piši takole: «Dosedaj sem prejemal list pod tem in tem naslovom (vas, pošta), zanaprej mi ga pošiljajte na ta in ta naslov». Tako bomo vsakega brz našli in mu ustregli.

Uprava «Malega lista».

Vojaki iz Genove

pošiljajo pozdrave vsem dragim: Gašper Nuncija, Zalar Ivan, Veron Jožef, Palik Rafael, Čehovin Fran, Bavčar Ivan, Mermolja Fran, Kompara Friderek, Gorjan Ivan, Majdič Anton, Žiberna Anton, Kregar Ivan, Gril Jožef, Zadnik Stefan, Vatovec Anton, Princ Fran, Delpin Marij, Pavlin Karel, Kuferšin Alojzij, Udovič Jožef, Žuber Anton, Bronč Martin, Murovec Oskar, Čelin Jakob.

Iz Milana

pošiljajo pozdrave slovenski fantje 68. pešpolka staršem, bratom, sestram in znancom ter vsem bralcem «Malega lista»: Gantar Fran iz Godoviča, Skočir Ivan iz Kreda, Rudolf Falešič z Livških ravni, Peternel Vinko iz Spodnje Idrije, Hrvatini Josip iz Mereč, Tomažič Anton iz Rakitnika, Abram Ivan iz Dan, Vitez Anton iz Sinadol, Podobnik Luka z Gorā, Jereb Anton iz Šebrelj, Gorjup Alojzij iz Loga pri Sv. Luciji, Poljanec Matevž iz Idrije, Pahor Alojzij iz Temnice, Žiberna Fran s Prema.

Jakob Aljaz.

Kdo izmed slovenskih pevcev ga ne pozna po imenu. Aljaz je priljubljen skladatelj zlasti moških zborov. Letos 6. julija je praznoval 80. letnico rojstva. Že od l. 1889. je za župnika na Dovjem pod oča-kom Triglavom. Od tam gleda «nad Triglavom neba obok», ljubi svoj narod kakor svoje ljube gore in upa v njega boljše dni, da če vse vihar razdene, «narod bo zmeraj stal». Aljaz je ožak slovenskih hribolazcev. Na najvišji točki slovenskih gora, na Triglavu stoji njegov stolp. Bog ohrani vrlega moža in rodoljuba do zadnjih mej zemeljskega življenja.

Znamenit kongres.

V Ljubljani bo v kratkem kongres učenjakov za proučevanje vzhodnega bogoslovja. Kongresa se udeležijo predvsem slovenski katoliški učenjaki, pa tudi zastopniki drugih evropskih narodov. Namen kongresa je zblizanje med katoliško in pravoslavno cerkvijo, ker najplemenitejši mozej na obeh straneh zele, da se ostvari zopet edinost vesoljnega krščanstva. Predavanja na kongresu bodo za učenjake v latinskem jeziku, vspešno pa tudi v slovenskem in hrvaškem za širše občinstvo.

Kongresa se bo službeno udeležila tudi pravoslavna bogoslovna fakulteta iz Beograda, službeno jo bodo zastopali trije profesorji z dekanom dr. Dimitrijem Stefanovičem na čelu.

Plačaj, kar si dolžan...

V Ameriki se je mudil komendant Al-berti, da se je z ameriško vlado pogajal

V slovo možu poštenjaku

(Sporočilo iz Doline).

Težka izguba je zadela našo občino dne 6. julija t. l.; umrl je gospod Josip Pangerc, bivši župan, deželni odbornik in poslanec v 57. letu starosti. Pokojni je dolgo bolehal, a zadnjih par mesecev ga je težka bolezen priklenila na bolniško posteljo, iz katere ni več vstal. Bil je pokojnik narodni prvoboritelj do zadnjega trenutka. Kot dolgoletni deželni poslanec in odbornik se je neustrašeno potegoval za pravice Slovencev. Kot dolgoletni župan je mnogo storil za občino, dasi so mu povračevali ljudje z nevhvaleznostjo. Ob času njegovega županovanja so se go-dile tudi razne nerednosti, ki so jih pa bi-li krivi več drugi nego on; nekateri teh krivcev so že mrtvi. Pokojni je dal sezi-dati krasno novo solo v Dolini in Boljun-cu, napravil novo pot čez Prebened in So-cerb proti Črnomukalu, vodil posojilnico, kmetijsko zadrugo; bil je tudi dolgoletni neumorni pevovodja in organist v cerkvi. Cerkevne glasbe se je učil v Ljubljani pri Försterju, podpiran od svojega velikega prijatelja pokojnega kanonika Jurija Jana. Zato ga je ob zadnji vizitaciji ob-skal sam presviti g. škof dr. Fogar, se mu osebno zahvalil za vse, kar je storil za čast božjo in mu podelil poseben bla-goslov. Pokojni je posebno radi svoje na-rodne zavednosti moral veliko pretrpeti

ne le od narodnih nasprotnikov, ampak tudi od domačinov. Ob državnozborskih volitvah l. 1921. se je moral skrivati pred preganjavci, staval je v nevarnost svoje hišo in svoje življenje, a ostal je trden.

Da zares, dosti smo izgubili s pokojnim, in ni ga v vsej občini, ki bi ga mogel nadomestiti. Zato pa slava njegovemu spominu, a mir in pokoj njegovi duši!

Krvave posledice svetovne vojne
Zopet smrtna nesreča z granato

Zjutraj dne 3. julija so pasli med Pro-sekom in Malim Repnom trije pastirji: Andrej Kante, Alojzij Guštin in Justina Milič, vsi iz Velikega Repna. Medtem ko se je živina pasla, so hodili sem in tja po gmajni, kjer se je za časa vojne vojaštvo vezbalo v metanju ročnih granat. Menda v nadi, da iztaknejo kako ptičje gnezdo, so stopili v gosčavo. Ko so se naposled ustavili pri nekem grmu, je Kante, ki je brskal malomarno s siho po travni, iztaknil med listjem kovinast predmet, podoben debelemu jajcu, na katerem so bile vdolbene podolgem in počez globoke zareze; odrasel človek bi bil takoj spoznal, da ni čudni predmet nič drugega kot nevarna ročna granata. Toda pastirji niso tega vedeli; čudni predmet je vzbudil, kar je pač umljivo pri otrocih, le njihovo radovednost; hoteli so se prepričati kako je sestavljen od znotraj. Ne sluteč, da se igra s smrtjo, je pričel Kante tolči s predme-tom ob bližnjo skalo. Guštin in Milič sta pa stala poleg njega in opazovala nje-govo početje.

Nenadoma je zagrmel silen pok, pasti-rje je za hip zagrmel oblaček gostega di-ma in ko se je razpršil, sta Kante in Miličeva ležala v travi grozno razmesar-

jena; kri jima je vrela curkoma iz ran in njuni trupli sta se stresali v po-slednjih utripih življenja. Nedaleč od njih se je pa zvijal v travi Guštin, hudo ranjen na raznih delih telesa. Čez nekaj trenutkov se je deček dvignil na noge in ves prevzet groze začel bežati proti domu. Srečala ga je kmetica Frančiška Purč, ki je tam blizu žela travo in sli-sala pok; hitela je pogledat, kaj se je zgodilo. Ko je uzrla okrvavljenega dečka in razmesarjeni trupli na tleh, ji je bilo na mah vse jasno. Hitela je na Prosek in obvestila orožnike. Ti so nemudoma poklicali telefonično na pomoč rešilno postajo iz Trsta. Kmalu potem je bil zdravnik na licu mesta, a je takoj uvi-del, da je prišel zaman: Miličeva in Kan-te sta bila že mrtva; deklica je imela trehuh strašno razmesarjen in druge številne rane, dečku pa je bila odtrgana leva roka in je imel istotako še mnogo drugih ran.

Guština, ki je bil le močno ranjen na desnem stegnu, so prepeljali v bolnišni-co v Trst.

Strašna nesreča je vzbudila v vsej okolič zelo mučen vtis, se posebno, ker je tudi Kantejev oče pred dvema leti postal žrtev granate.

gajanja za vračilo vojnih dolgov. Potrpi z menoj in vse ti povrnem...

Občinske volitve.

V Krizu na Vipavskem je pri občinskih volitvah zmagala lista Kmetko-delavske zveze ter si priborila večino in manjšino. Po vseh občinah naj se postavijo liste Kmetko-delavske zveze, ki morajo v bor-bo za konkreten občinski program in za načela zveze zoper kapitaliste in oderu-he in njih zaveznike edinjase.

Kaj pravi Čičerin.

Ruski vnani minister Čičerin je izjavil, da je prej ali slej spopad med Rusijo in Anglijo neizbežen; ko pa do tega pride, bo nova svetovna vojna med Vzhodom in Zapadom.

Tisočletnica.

Leta 925. po Kristusu je hrvaški vojvo-da dobil kraljevo krono od papeža. Letos je torej tisočletnica hrvaškega kralje-stva. Na Hrvaškem se vrše velike slavno-sti v proslavo tega znamenitega spomina.

Važne volitve.

Tudi trgovska zbornica v Gorici bo kmalu razpisala volitve za vodstvo. Volivnih sekcij bo 8: 3 v Gorici, 1 v Gradi-scu, 1 v Krmbnu, 1 v Ajdovščini, 1 v Tolmi-nu, 1 v Idriji. Silno važno je, da se bodo vsi slovenski trgovci udeležili teh volitev.

Stražanska povodenj na Poljskem.

O povodnji na ozemlju sedanje poljske republike poročajo časopisi:

V Zapadni Galiciji je trpel posebno okraj Bochnia. Mestece Ujście-Solna je popolnoma porušeno. V slezijskem ozem-lju je katastrofa veliko večja kot se je spočetka mislilo. Ne samo Visla, ampak tudi vsi njeni pritoki so prestopili bre-gove in širom poplavalili deželo. Škoda po poljih je ogromna. Vsa košnja je uniče-na. Skoro celi okraj Przemysl kakor tudi predmestje so pod vodo. Mesto Przemysl je že ostalo brez luči, ker je voda udrla v električno centralo. V okraju Sanok je uničena vsa zetev. V okraju Drohobycz (izg. Drohobice) je cela vrsta vasi pod vodo. Ogrožen je tudi petrolejski revir v Boryslawu (Borislaw). V okraju je voda podrla 40 hiš, v mestu Rozniatowu 100 hiš, v Stanislavu 150 hiš. Sodijo, da je najmanj 300.000 družin brez strehe. Povodenj je zahtevala tudi mnogo človeških žrtev.

Pozor!

Med družinami, ki jim je izposloval Besednjak zastanke in pravico do pod-pore, o čemer pišemo danes na drugem mestu, se nabaja tudi družina, ki sicer pri nas ni prosila, a smo se navzlic te-mu ravnotako zanjo zavzeli; to je neki Andrej Mavrič, via del Toro 12, v Trstu.

Po amerikansko.

V Avstriji so imeli navado, zapirati ce-ste na prehodih čez železniške tire vselej, kadar je imel pridirjati vlak. V Ameriki tega ni, tudi v Italiji ne. Zato pa se zgodi mnogo nesreč. Železniska uprava je se-daj odredila, da se tudi v naši deželi od-pravijo prečnice in bo cesta vedno pro-sta. Samo napis bo tam v jeziku vlada-jočega naroda «Attenti al treno!» kar po-meni po naše «Pozor na vlak!» Napis bo namazan s tako snovjo, da se bo pono-či svetil kakor trohlen les ali kresnica. Na nevarnih ovinkih pa bodo menda še ostale prečnice.

Ljudstvo proti edinjašem.

Naši kapitalistični časniki so se spra-vili s podlim obrekovanjem nad žup-nika v Gračišču v Istri. Ker pa je ti-sti duhovnik poštenjak, kakor malo ta-kih, in živi revno, kakor malokdo, se je vzdignil srd ljudstva, katero je bra-lo napade v edinjaških listih. Na dan sv. Petra se je zbrala vsa občina in na-pisala na naslov «Istarske Riječi» naj-ostrejši protest ter izrecno imenuje ti-sto pisanje podlo. Ta protest so poslali v «Pučki Prijatelj». Podpisala ga je nič manj ko 181, reci sto ena in osemde-set mož. Tako je treba, da vsa dežela vstane zoper obrekovalce in oderuhe!

Kako je s politiko

Padanje lire

je postalo sedaj glavno politično vprašanje v Italiji. V razmeroma zelo kratkem času je cena dolarja porasla od običajnih 24 na celih 29 lir, angleški funt je prišel od 140 na 140. Ker je Italija v visoki meri odvisna od Amerike in Anglije glede uvoza žita, bombaža in drugih pridelkov, je bila posledica padanja lire tudi večja draginja vsakdanjega živeža. Zato se je nervoznost polastila najširših plasti ljudstva.

Zakaj je lira padla?

To se vprašujejo vsi od preprostega delavca do ministra. Italijansko gospodarstvo letos gotovo ni slabše, kakor je bilo lani ali predlanskim. Brezposelnost se je celo omilila, tovarne vse delajo in izvažajo, delavske stavke so prenehale. In vendar lira pada. Kaj je vzrok? Časopisi prinašajo vsakovrstne članke v odgovor. Pravi, da je kriva

spekulacija.

Velemiljonarji da so začeli pobijati liro zato, da bi se ob njenem padcu okoristili. To je do neke meje res mogoče, kajti, če so bili založeni z dolarji in funti, so jih sedaj lahko prodali z 20% dobičkom. Pa vendar ta odgovor ne razloži vsega. Zakaj pa niso že prej tega naredili? Zakaj se puste drugi bankirji, kateri so z lirami založeni, vleči za nos, da kupujejo dolarje po takih visokih cenah?

Drugi odgovor je tak: Francoska državna blagajna je hotela pomagati svojemu franku, kateri se tudi zelo klaverno drži; zato je vrgla v prodaj velike zaloge laških lir in jela kupovati franke. Pri tem je seveda frank nekaj veljave pridobil, zgubila pa je laška lira.

Vojni dolгови.

Brez dvoma bo eden glavnih vzrokov ta: Amerika je zahtevala od evropskih držav, naj se enkrat sedejo k zeleni mizi, vzamejo v roke papir in svinčnik ter napravijo obračun o vojnih dolgovih. Treba se domeni, kako in kdaj se bo začelo vračati. Italija mora vrniti čez 2 milijardi dolarjev glavnice. Ako bi se to obrestovalo po 4% ter bi se na račun glavnice vrnilo vsakokrat samo 1%, bi to zneslo prvo leto 100 milijonov dolarjev. Te dolarje bi morala italijanska vlada kupiti od bank in zasebnikov. Naravno je, da se v takem slučaju cena dolarjev dvigne, ker je veliko popraševanje po njih. Umljivo je tedaj, da je dolar porastel, ko se je razneslo da Amerika pritiska. Vsakemu je pa tudi jasno, da Italija ne zmore v današnjem položaju letnih 100 milijonov dolarjev, kajti obremeniti bi morala vsakega živega Italijana z novim davkom 70 lir, kar bi zneslo na družino 5 oseb 350 lir.

Politični vzroki.

Spekulacija z liro navzdol ima svoje tudi zgolj politične razloge. Mussolini je prevzel na svoje rame že celo vrsto ministrstev. On se hoče oprostiti vedno bolj vsake kontrole. Državni zbor je sprejel tiskovni zakon, kateri je napravljen proti svobodnemu časopisju. Fašistovska stranka pritiska na nasprotnike z vsemi vijaki. Pozabiti pa ne smemo, da ima fašizem vse polno nasprotnikov in vmes tudi takih, kateri imajo pod oblastjo denar. Zato je močno verjetno, da so taki pospešili padanje lire, da bi na ta način podrli ugled in veljavo sedanje vlade.

Vlada se kajpada trudi z vsemi silami, da bi zadržala padec domačega denarja. Za sedaj kaže, da se je obrnilo na bolje. Ako se konečno napravi plačilni načrt z Ameriko tako, da bo Italija dobila ugodne olajšave, potem se bo javnost zopet pomirila in je upati, da ne pride do hujšega.

Delo poslanca Besednjaka.

Na seji «Kmetsko-delavske zveze» dne 27. rožnika je poročal poslanec Besednjak o svojem delu v zadnjih tednih. Evo v kratkih obrisih poročilo o delu.

Društvo za zvezo narodov.

Najprej je gospod poslanec poročal izčrpano o političnem položaju v državi. Nato je prišel na vprašanje ustanovitve slovanskega društva v Italiji za pristop k Zvezi narodov. Po ustanovitvi društva ga je prigljal k italijanski federaciji. Poročal je, da so ustanovili za nami v Trstu tudi podobno društvo. Kakor je bilo vsled nasprotovanja iz Trsta nemogoča ustanovitev prepotrebne «Narodnega sveta», tako ni bilo misliti na eno in skupno slovansko društvo za pristop k Zvezi narodov.

Bojimo pripravljeni!

Nato je poročal gospod poslanec, da je prejel od vplivnih činiteljev obvestilo, da si vlada še vedno ni na jasnem glede manjšinskega vprašanja v Italiji. Zunanje politični položaj jo pa sili k preučevanju in rešitvi tega vprašanja. Dotični činitelji so poslancu opozorili, da naj bo s predlogi pripravljen, ko bo pozvan. G. poslanec je odgovoril, da smo Slovani v Italiji vedno pripravljeni, da bi se z vlado dogovorili glede rešitve manjšinskega vprašanja, pri čemer ostane seveda conditio sine qua non: nedotakljivost naših manjšinskih pravic.

Dobre zveze.

Poslanec Besednjak je spremljal 6000 hrvatskih in slovenskih romarjev, med katerimi je bilo 17 jugoslovanskih škofov in drugih jugoslovanskih važnih osebnosti, po Rimu.

Za Prestranek in Lipico.

Za časa bivanja v Rimu je poslanec posredoval v naslednjih zadevah: Bivši cesarski uslužbenci v Prestranku in v Lipici so bili svoječasno odpuščeni brez pokojnine in brez odpravnine. Poslanec je po dolgem iskanju dognal, da se nahajajo prošnje z akti pri artiljerijskem ravnateljstvu v Rimu, kjer so nad poldrugo leto počivali. Po daljšem razpravljanju je g. poslanec dosegel sledeče sklepe: 1. Uslužbenci, ki so že ali še bodo z dokumentom dokazali, da so bili sprejeti v stalno službo s pravico do pokojnine, bodo prejeli popolno izplačilo zastankov in pokojnino. Uslužbenici pa, ki so bili začasno sprejeti, ne bodo prejeli odpravnine po predpisih avstrijske zakonodaje, ampak po laškem zakonu. Opozarjajo pa se, da bo postopanje trajalo po birokratični poti 1 ali 2 leti. Gospod poslanec pa bo posredoval, da bo — čim bo vlada rešila principialno upravičenost zahtev uslužbencev — vlada izplačala takoj štiri petine kot predujme na račun kasnejšega popolnega izplačanja zastankov.

Za duhovniški naraščaj.

V duhu vojnoodškodninskega zakona se je smatralo osrednje bogoslovno semenišče v Gorici kot javno bitje. Za časa Pisentija je viselo semenišče nekako med nebom in zemljo. Po posredovanju g. poslanca je vlada izdala nalog za izplačilo 150.000 lir na račun vojne odškodnine. Poleg tega je gospod poslanec ugodno posredoval v več vprašanih semenišč: med drugim je dosegel, da bo vlada izplačevala primeren znesek za vzdrževalnino.

Za kaznilniške čuvaje in njih družine.

Precej družin kaznilniških čuvajev je bilo postavljenih na cesti in to v času, ko je bil razglašen zakon, da sme vlada odsloviti kateregakoli uslužbenca tudi brez pravice do pokojnine. Poslanec je dokazal pristojnim ministrom krivičnost te odločbe, pa tudi opisal žalostni položaj teh družin in dosegel, da bodo vse te družine izjemoma prejele vse zastanke in zanjprej pokojnino.

Za naše šolske pravice.

Dodatne ure za slovenščino, ki jih predvideva zakon, se v resnici v nad 40 šolah niso vpeljale. Poslanec je govoril z ministrom Fedeleto, ki mu je obljubil, da bo vprašanje čez počitnice rešeno. G. poslanec pa bo vložil še posebno interpelacijo glede tega nedostatka.

Za primorske rudarje.

Slednjič je poslanec Besednjak posredoval v vprašanju pravic rudarjev v Idriji. Dne 23. junija je prejel g. poslanec obvestilo ministra za nar. gospodarstvo, da je rudniško ravnateljstvo dobilo nalog, naj izplačuje ne le štiri petine, ampak v popolni izmeri pokojninske vsote.

Odbor je vzel poročilo poslanca Besednjaka z zadovoljstvom na znanje, mu častital na uspehih in mu izrekel zahvalo.

Prijazni ljudje.

Mi smo ugotovili žalostno dejstvo, da je Wilfanova narodno-napredna stranka bojkotirala slovensko prireditev «Mladike» in da se je vodstvo te stranke korporativno udeležilo koncerta neke laško nacionalne družbe. Povedali smo dejstva, ki se ne dajo izpodbiti. Ker je bilo zato «Edinost» sram, a ni mogla na vse naše trditve odgovoriti niti ene, je v nedeljski številki priobčila članek, v katerem je največkrat natisnjena beseda «obrekovalci». In da bi se «Edinost» vsaj nekoliko oprala pred slovensko javnostjo, ki je brez oziroma na strankarsko prepričanje obsodila obnašanje vodstva narodno-napredne stranke, je povedala, da so se oni zato udeležili laškega koncerta, ker da je bil njen urednik vabljen, «Mladika» pa «Edinosti» ni vabila; zato da niso bili zraven in zato tudi niso prinesli ocene.

Kdo je pisal resnico?

Ali «Edinost», ki pravi, da vabila niso dobili, ali pa je pisal resnico «Mali list», ki trdi, da je «Edinost» vabila prejela? Slovenska javnost hoče resnice. Da je imel «Mali list» prav, evo dokaz!

Izjava.

Odbor «Mladike» je izjavil v «Goriški Straži», da je nje podpredsednik lastno-ročno vročil brezplačno vstopnico za 1. sedež uredniku «Edinosti», gospodu dr. Jarcu.

Sedaj naj poštena javnost sodi, kdo je pisal resnico.

RAZNOTEROSTI.

Smrt je povsod.

V Bostonu v Ameriki se je podrla plesna dvorana, v kateri je bilo kakih sto oseb. Zelo veliko jih je našlo smrt. Kakih 18 mrtličev so v prvi naglici odkopali, a so se drugi pod razvalinami.

Plače.

Glasom neke novejša naredbe dobiva prostak snoparske milicije mesečne plače 400 lir, častniki sorazmerno več, general milicije ima 90 tisoč letno.

15 solaric ubitih.

V Oltenici na Rumunskem je ljudska šola priredila ob sklepu šolskega leta slavnost. Pri tem je 30 deklic splezalo na streho bližnje ledenice, da bi bolje videle. Naenkrat pa se je strop udrl in deklice so padle v globočino. Izpod tramovja so izlekli 15 deklic mrtvih, ostale pa so več ali manj ranjene.

Po čem je lira?

Dne 8. julija si dal ali dobil:

za 100 dinarjev	— 48.— L.
za 100 č. kron	— 81.50 L.
za 100 fr. frankov	128.— L.
za 100 šilingov	— 335.— L.
za 1 dolar	— 27.40 L.
za 1 funt	— 133.25 L.

PODLISTEK

Kaj pravi stari Brandolin

(Iz življenja naših Istranov).

Stari Brandolin v Ospu, poldrugo uro od Milja, je bil rojen 13. svečana leta 1842. In je ukaal gostiljivo starost 83 let. Piše se Jožef Vodopivec. Mož je korenjak, rdeč in zdrav. Spomin ima izvrsten; pripoveduje svoje dogodivščine iz otroške dobe kakor da bi se bile pretekli teden godile. V gospodovi uti sva posedala. Iz zepa je potegnil svojo imenitno tobakiro, iz cele zelenike v obliki kopita izdelano, potolkel jo je s prstom, vzel ščipce duhana, ponudil ga tudi meni; nato je začel pripovedovati svoje spomine. Nekateri sem si zapisal: zanimali bodo marsikoga, zlasti mlajši rod v Osapski dolini.

Povejte mi, nono, kaj od Ospa, kako je bilo v osapski dolini v starih časih? «Pravi, da je segalo morje po vsej do-

lini, skoro pod Gabrovico, ki je tam gori pod Črnikalom. Sredi naše doline pravimo nekaterim našim gruntom «V solini» in malo pod Gabrovico pravijo neke-mu kraju «Na slani vodi». Gabrovčani so sezidali cerkev v čast svetemu Miklavu. To ne more biti drugače, ko da je segalo do sem morje. In se dobro pomnim, da so priplavale barke prav do Oreha in da so tam nakladali drva iz naših gozdov. Da ni več morja, to si je lahko misliti: naši hudourniki znašajo zemljo v dolino, zato je tam proti Orehu toliko zemlje. Samo za moje pameti se je dolina za pet kvart zvisala. Zdaj vidite to prelepo in plodovito dolino, ampak nekdanj to ni bilo tako; čez vso zimo je ležala voda in ko se je na spomlad otekla, ni rastle prav nič tam razen neke puste trave, ki je ni maralo niti blago. Rajnkemu gos-podu Komparetu, ki je bil naš tehant in deželni poslanec, se imamo zahvaliti, da imamo danes to krasno, rodovitno po-

lje in imenitne travnike. Prej smo imeli vse grunte v hribih; pa tam gor je manj zemlje, slabja je in pridelki so bolj suši podvrženi. Jaz sem pridelal v dolini, v naših valah, na enem samem gruntu 16 brent kornu, 6 brent fizola (16 brent je 24 polovnikov), in vrhu tega sem pridelal 15 hektov vina. Haha, to je veselje. Prej je rastla tam krūdelica, slaba trava. Ko bi njega ne imeli, bi danes živeli v starih revah. On, edino on je bil, ki je dal naravnati Reko. Bog se mu usmili za njegovo dušo, nikoli ga ne bomo zadost zahvalili. 18 let je, kar ga ni več med nami in naši mladenci in naše dekali ne vedo nič, kako je bilo včasih to žalostno.

«Nono, kako je nastalo pa ime vasi Osp?»

So pravili, da je tu bila naselbina starih Rimljanov in da so jo imenovali Hospes, to je gost, ker so rimski popotniki tod prenočevali in se prehranjevali. Res

je, da so bili tukaj Rimljani. To nam pričajo stare izkopnine. Pod vasjo imamo parcele, ki jim pravimo «Groblice»; tam je še dosti ostankov starih zidov. Tisti stiri stebriči z glavami, ki jih vidite na venecu okrog zvonika in katerim pravimo po domače «pupe», smo našli kot rimske ostanke. Dva taka stebriča sta v našem vodnjaku, ki mu rečemo Ribnica. In pri Sici boste videli neko kamenito ploščo, ki je tudi iz rimskih časov. Vprašajte Francko, vam jo bo že pokazala. Pred več desetletji so kopali in so našli rimske grobove; nesli so jih v Trst v muzej. Ampak kdo ve danes po 2000 letih, kako so pravili rimski naselbini? Ime Osp pa je slovensko; pogledajte si ta veliki osp pred jamo, naši stari so krstili vas po tem osipu in tako smo ohranili ime Osp».

(Dalje prihodnjik).

Kaj nam z dežele pišejo

Deseti brat

Deseti brat na povabilo v Vremah.

«Star sem in ne posebno lep», pravi ana stara pesm, ma pej vselih me mlada deklitca hudu vabrajajo. Tudi v Vremih me te bl lūgne poznajo. Anu jietru, ku se nesm duobru svoje bisaje vakrtaiu, me pridejo dve sez Vrem vabjeskat. Lūgne suo ble vabej, jen taku se mi je zdelu, kukr da bi jimele vabrvi vakuli vači, kar mi je blu pasiebno vsieč. Vablečene suo ble v ane suorte naradn dindri. Tudi njihavu vabnašanje se mi je dapalu. Pasiebnu ana se mi je zdela, kukr «pršani-rana valka». Ku sm jim dau vedit, da jest ne dam duosti na tistu klanjanje, jim je blu vre vab čast, da nesuo moge pokazat vsieh moči v komplimentih. Vali suo ble vzalene, jen tista, ku je bla prej taku slatka, se mi je zazdela naankrat strasnu srova jen zleht kukr muodras. Nievec nesuo tele duosti gavuort, samu pavable suo me, da nej pridem na 11. junije v Vreme h procesji vzet guor kvanje v vremi h pevču, da jieh buom dau kanje v cajtenje. Jen jest, kukr duobr člouk, se v jiem nesm tiev zamirit se ankrat jen sm jiem vablūbiv, da buom pršu.

«Šimi» vablečen sm se napuotiv u Vreme. Sej je bin velik praznik, jen pa tuvaleti tistih dveh puončk sm se truostov, da me buo takalu narmnj v kašn hatel na kasilu.

Vad Britafa pruti fari sm duogu anga starga maža, pej mi je prieci začiev zanjim tncim glasam jamrat: «Slabi suo cajti, gaspud. Naše mestu Kamorn nekdej nej blu tako na muodo vrzenu. Zmiram smo se rihtali pa starih vzancah. Na ta dan suo vad starih cajtu fantje jen deklitanaše vasi naredili suotar pr sv. Jürji. Lefos pej smo ratali taku hohkamini-ti, da smo rekli: mi tiega ne buomo sami delali, pej tudi v Parizu nej tie muode. Taku mi je hudu, veste gaspud, da bi nieč ku juokou. Tu vam je ana flikarska gaspuoda! Nu, pej sej Buh ne dela računū vsakuo subuotov, je skleniv mažakar, ku sua pršla glih do sv Jürja jen se je lih prikazala procesja.

Nu, zdej buomo pej čūl tistu kvakanje jen ga duobru padrūkali u cajtenje, sm si misliu.

Ku se je vse uredilu vakuli valtarčca, sm kmali nejdīv tiste dvej, ku suo me pršle vabit. Ana drūgo suo drijezale jen se dvej drūji zravn sebe taku, da suo vse lūd vakuli sebe muotle. Pršu je vej, ku suo jimeli pevci zavzdigt svuj glas. Vsiesa sm nastaviv pevcem, vači pej veilov v tiste štiri. — Tristu sunc, lidie moji, nikuli sj nesm misliv, da Vremci kej tačga zmuorejo. O, tu pej ja, tu! V cajtenje z njimi, ma ne z grajo, pahvaliu jih buom! Une štiri suo pej zelenele vad jieze. Jen taku se je gadilu skuzi celo procesjo. Jimenitni pevci vsi, pasiebnu adn tenarist mi je prou dopou! Narbl suo jo vsekli pr ta zadnjimi žiegni, ku je stuopiu priednje adn z vačalmi. — Ku suo se vndi vadvpeli, sm se nastaviv na pasiebnu pruostrar, da sm lhku strelov z vačmi une štiri, dakr suo me pagrūntale. Takrat pej vse štiri — švrk — vse zelene v cirku.

PODGORA.

Smo pred občinskimi volitvami. Nekateri liberalci in kapitalisti postavljajo svojo listo, komunisti pa svojo. Mi danes

izjavljamo, da hočemo sicer imeti občinski zastop in ne več komisarja, toda tega zastopa nočemo za previsoko ceno, da bi imeli potem v zastopu magnate in kapitaliste. Naša izbira je jasna: ali postavite čisto listo kmetско-delavske zveze brez kapitalistov, brez magnatov, brez ostirjev, po tudi brez starih liberalcev, ki so vselej držali proti kmetu in delavcu — ali pa ne pojdemo s tako listo. Liste združenih programov kmetско-delavske zveze in magnatov liberalcev nočemo; tega konkubinata ne bomo podpirali. Nikdar! Ali — ali! Če bi se imela postaviti taka spazena lista, potem bomo nastopili proti njej.

Sv. JAKOB v Trstu.

Zadnjo nedeljo smo slovenski verniki obhajali god sv. Cirila in Metoda. Ta dan je pel v naši cerkvi svojo prvo mašo Tržičan g. Karel Esih. Cerkev je bila nabito polna in dasiravno je bila silna vročina, je večina vztrajala notri do konca službe božje, ki je trajala skoro 2 uri. Vsa mnogobrojna množica je hotela videti novomašnika, ki je prišel v procesiji pred oltar v spremstvu številnih duhovnikov in bogoslovcev. Slavnostni pridigar je končal svoj govor s prošnjo na zbrano ljudstvo, naj prosí Boga, da mu podeli mnogo dobrih, delavnih in domačih duhovnikov. Na koncu je cerkveni zbor zapel znano cerkveno himno sv. Cirila in Metoda. Bog ga spremljaj na njegovih potih!

PODGRAD v Istri.

Čitateljem Malega lista se bo čudno zdelo, da že toliko časa ni glasu izpod Novega grada. Sedaj imamo polne roke dela pri košnji. Sena bomo prilično dosti nabrali, pa tudi drugi pridelki kažejo dobro. Točje, hvala Bogu, dozda ni bilo čez naša polja. A v sosednjih Račicah je bila in v Sabonjah se hujša. — Kače (modrasi) so pa letos zelo nevarne. V Račicah je umrl od kačjega pika posestnik Miha Kreševič-Merčič. O Mariji Lovrečič je Mali list že poročal. Modras je picil tudi enega Novograjca, Ivana Renkota (Kusmetovega). K sreči je bil naglo prepeljan v tržaško bolnišnico, ker ni bilo občinskega zdravnika doma. Sploh je naš zdravnik doma le vsake kvatre. Ljudje prihajajo, a njega ni doma. Pa kaj to njega briga, saj je vseno dobro plačan iz naših žuljev. Občinski zupan naj ga opomni na njegovo dolžnost. Sicer pa se je Renko vrnil zdrav iz Trsta in če bi bili onega Račičana tudi hitro tja poslali, ne bi morda umrl; tako je pa zdravnik rekel, da ni v nevarnosti, in mož je tretji dan zapustil ta svet.

HRUŠICA.

Prišel je nov šolski ravnatelj. Ker so zdaj ob koncu šolskega leta izpiti, odredil je mogočni mož po vseh šolah, da otroci tretjega razreda morajo vsi dobiti petico, če kaj znajo ali če ne. To pa zato, da bodo znanprej ostali v tretjem razredu, ki bo italijanski, da ne bi bilo več tretjega slovenskega razreda. Mi bomo pa vendarle Slovenci ostali in se hujši kakor smo bili.

IZ BREGA.

Vsako ve, da se pri nas blizu čas občinskih volitev. Doba komisarstva se morebiti utegne podaljšati za nekaj časa, ker je naš komisar v Rimu kolesca s svojo «žavbo» namazal, da ne govorimo o Trstu, kjer je kot pri materi doma. Mogoče pa smo tik pred občinskimi volitvami. Kadar bomo mislili na volitve, na može, ki jih bomo zbirali, se moramo čuvati, da ne pademo od komisarstva do županstva kakor s konja na osla, da ne pridemo z dežja pod kap.

V teh vrsticah bomo razpravljali o raznih vprašanjih naše občine. Najprej se dotaknimo vprašanja, kdo si želi, da bi trajala doba komisarstva še dolgo, dolgo? Da ima g. komisar tozadevne želje, je umljivo, pa mu tudi nikakor ni zameriti. Vsak državljan sme pač imeti svoje

misli in svoje želje. So pa tudi drugi činitelji pri nas, ki si želijo, iskreno želijo, da bi trajala doba komisarstva še dolgo, dolgo. To je neka domača klika, ki jo bomo opisali in razkrinkali. Tudi tej klikki, ki so ji člani sami državljani, smo imeli svoje misli in svoje želje, kakor vsak državljan; tega ji mi ne smemo in ne moremo zameriti, pač pa se mi kmetje ne smemo dati za nos peljati od te klike; klika nima pravice, da pod krinko in zastavo narodne misli dela z ljudstvom kakor svinja z mehomo ali mačka z misjo.

Je klika, ki si želi še dolgo let komisarja, ker so računi njenih članov nečisti; če se odkrije lonec občinske blagajne iz vojne dobe, smrđi ko tavzent hudičev. A provizacija, avstrijska vojna posojila itd. Svota presega 100.000. Dokler je tu komisar, vse to spi, nihče ne tirja starih računov. Ako pride pa do volitve, potem bo novi odbor, če bo vreden, staro gnojišče razčistil, krivci pridejo na dan, tudi tisti tič, ki si je nekje hišo zgradil, dasiravno tega vsi občinarji se ne vedo in so zadovoljni z mozem, če pride v njih družbo in zapoje kakšno narodno.

Nekaj bogate zlahte, goriomenjeni stric, ki jo je o pravem času pobrisal iz občine, to je klika. Vzdignila je bandero narodnosti, narodne pesmi in ljudje so omamljeni. Pa ne vsi. Še je mož, ki go spregledali igro. V prihodnji številki bomo to kliko še bolj razkrinkali.

Eden, ki več let molči,
a vse bistro opazuje.

KOMEN.

V nedeljo dne 28. junija je bil ples v Svetem. Nastal je nekaj prepir. Ker je zupan Zigon posredoval za domačine, so kraljevi finančni stražniki natepli njega. Čujemo, da je o tem uvedena preiskava.

VIPAVA.

Dne 29. junija ponoči je bil napaden v svoji spalnici vipavski dekan č. g. Ignacij Breitenberger. Ropar se je najbrže prejšnji dan skril v župnišči in čakal ugodne prilike, misleč da se v farovžu nahaja veliko bogastvo. Šele proti jutru se je tiho priplazil v spalnico g. dekana, pobral iz žepov 101 liro, zlato uro in se to ali ono, kar mu je prišlo v roke. Ko se je dekan prebudil, vrgel se je ropar nadenj in ga udaril s staro vojaško sekiro po glavi. K sreči se je orodje snelo in razbojnik je udrihal le s toporiščem. Začela se je borba med obema. Slednjic je ropar zbežal. G. dekan je dobil hude rane, vendar pa ne smrtno.

Zanimivo je, da je to že drugi dekan v Vipavi, ki je postal žrtev roparskega napada; k sreči zločinec sedaj ni dosegel popolnoma svojega namena. 14. junija 1908. med 10 in 11 dopoldne je Viktor Pangerc, rojak — Vipavec, ki je pa tedaj živel v Trstu, napadel v pisarni dekana Matijo Erjavca, 72-letnega starčka. Pobil ga je najprej s kamnom po tleh, potem pa zabodel s škarkjami. Dekan je izkraval. Morilec je pobral nekaj dragocenosti in zavoje denarja, ki jih je imel pripravljene dekan za izplačevanje svojim delavcem, in pobegnil v Trst. Toda tam ga je policija hitro prišla. Pred ljubljansko poroto je bil obsojen na smrt na vešalih, a je umrl v zaporu za jetiko.

TOMAJ.

V nedeljo 28. junija so pri nas blagoslovili kip Srca Jezusovega. Domačin P. Rože je izdolbel in poslikal votlino v levem stranskem oltarju župne cerkve. Neka oseba je darovala novi kip. Ob 3. popoldne je bil primeren cerkveni govor, potem se je razvila veličastna procesija. 12 fantov je izmenoma nosilo kip in sveče ob strani. Čast in priznanje tudi pevske-mu zboru, ki je pod vodstvom g. župnika tako ob ti priložnosti, kakor že tudi pri drugih slavnostih dobro izvajal razne nove skladbe. Odkar je vodil cerkveno petje pokojni M. Šonc, nismo se tako lepega petja slišali.

V nedeljo 5. julija nameravala je prirediti v naši vasi koncert «Glasbena Matica» iz Trsta. Oblast je to prepovedala. Tomajci bi bili zelo radi slišali Matice, zlasti ker je njen voditelj, naš rojak in usta-

novitelj «Pevsko-bralnega društva». Dannašnja oblast plesna dovoljenja ponuja, igre in koncerte pa prepoveduje. V Tomaju so že par prireditev prepovedali, ples za sv. Peter pa dovolili. Tudi v Storjah so igro prepovedali, namesto nje pa ponudili ples. Štorei so ples odklonili.

VOJŠČICA.

Cerkvena slovesnost na Vidovo nedeljo je prav lepo izpadla. Čast moramo dati vsem, ki so k temu pripomogli, posebej gosp. učiteljem, ki so pri procesiji nadzorovali učence in učenke. Tudi cerkveno petje se je obneslo dokaj dobro. Žal da nimamo še cerkve in zvonov; pa tudi to upamo da bomo imeli. — Dežja imamo čez mero, kar nagaja pri senu; kmetje se trudijo za kositi, dež pa močiti. Ljudstvo toži, kako da bomo živeli mi Spodnji Kraševci, ker imamo še dosti polja neobdelanega. Davke pa le nakladajo, kakor da smo v obljubljeni deželi.

CEROVO v Brdih.

Dopisnik «Čuka na Palci» je sramotil naše cerkvene pevke, češ da se vedejo nekulturno. Glede tega moramo izjaviti, da se pevke povsem dostojno vedejo in ne more nobeden s prstom za njimi kazati. Morda bi oni dopisnik bolje naredil, ako bi na svoje lastno vedenje pazil.

HUJE v Brkinih.

Pri nas je bila navada, kadar so bile ceste razkopane, da je zupan sklical celo vas in smo sli popravljal. Žalibog se sedanjí zupan premalo zavzema za to reč in tako so ceste v zelo slabem stanju: taki jarki so po njih, da bi lahko celega konja noter zalozili. — V naši vasi se ne bojimo, da bi ponoči tatovi prišli. Imamo v doljnem kraju dve taki dekleti, ki celo noč «vardakata» po vasi in lovita fante. Sreča, da so fantje bolj pametni. Nekoč je bilo tako, da so fantje zvečer na vasi zapeli, zdaj pa morajo bežati pred hudičem v krilu.

Mekanična pekarna in sladčičarna

Žerjal & C.

Via Cecilia di Rittmayer št. 14

se priporoča cen. občinstvu. Izdeluje v vsaki množini piškote in druge sladčice.

Zastopnik Mekaničnih pečl z znamko „ZVEZDA“ za celo Juljsko Benečijo.

Cerkvena umetnost - Dober tisk

NOVA TRGOVINA

ENRICO TOFFOLETTO

TRST, Via del Penco 4

Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podob, svetinj in drugih nabožnih predmetov. Cerkvena obleka in potrebščine.

KONKURENČNE CENE.

Zadružna knji goveznica

GORICA, VRH PLACUTE, 18.

Veže preprosto in najbolj elegantno za zasebnike, občinske, župne in šolske urade, za društva. Medmestni telefon šte. 253.

Dr. SANDRO RIZZATTI
SPECIALIST

za bolezní ušes, nosa, grla.

Asistent dunajske klinike.

Sprejema od 11-12 in od 3-4.

GORICA, v. Mameli (v. scuole) 5.

Zobozdravniški ambulatorij

TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od 15. do 19. ure

Ljudske cene.

GOSPODARSTVO

Mlekarna v Hrušici.

Pri rokah imamo računski zaključek zadruga, ki nosi naslov «Mlekarna v Hrušici pri Podgradu v Istri, reg. zadruga z omejeno zavezo». Ta računski zaključek je enainvajseti odkar zadruga obstoja.

Zadruga ima dve mlekarni, eno v Hrušici, drugo v Brezovici. Število zadrugnikov znaša 915. Po številu članov težko da bi jo presegala katera druga mlekarica zadruga v deželi. Tudi promet z mlekom izkazuje visoko število. Zadruga je prevzela od članov tekoma l. 1924. 813.306 litrov mleka, za katerega so člani prejeli 608.124.50 lir. Poprečno je oddal vsak član skozi leto in dan 888 litrov mleka ter prejel denarja 664 lir. Poleg tega se je zadruga v precejšnji meri pečala z nabavo gospodarskih potrebščin za živinorejce (otrobov itd.).

Zadruga ima svojo lastno trgovino v Trstu in uživa pri odjemalcih dober sloves radi tega, ker gleda, da oddaja dobro mleko. Iz računskega zaključka vidimo, da so med upravnimi stroški najvišji stroški za vožnjo. Za dovoz mleka iz okolišev v obe mlekarni je zadruga potrošila 58.350 lir. Za vožnjo iz mlekarn v Trst pa 69.037 lir, nadalje se za razvažanje po Trstu 7320 lir. Na vsak liter mleka pride tedaj vseh prevoznih stroškov 60 stotink. Opomniti pa je treba, da je Hrušica 30 kilometrov daleč od Trsta in se iz oddaljenih vasi dovaja mleko po več ur daleč po slabih potih. Sicer pa tudi vsi prevozniki stroški ostanejo kot zaslužek domačih voznikov v okrožju zadruga same.

Koliko je ta zadruga storila za gospodarsko izboljšanje med Brkini, to bo vedel tisti, ki je poznal razmere pred 20 leti. Zlasti vas Hrušica, se lahko reče, je bila kar dvignjena v teh 20 letih iz dna siromaštva. Težko in naporno je bilo delo tistih, ki so to zadrugo v življenje priključili: koliko nezaupnosti, koliko nerazumevanja, koliko nasprotovanja je bilo premagati — a danes so uspehi očitni in ta zadruga je ponos celi okolič. Njeno čisto premoženje znaša po bilanci 89 tisoč lir, a več kakor to je vredna zmaga krščanske zadrugne misli, ki je znala v trdih bojih premagati odurno sebičnost ter uveljavljati in vzgajati čut vzajemnosti, združenega dela in smisel za javni blagor. In to je veliko kulturno delo, kateremu gre javno priznanje.

Pri tem premišljevanju nam nehote pride na misel zgodba, ki se je nedavno zgodila. V okolici Buzeta v hrvaški Istri bi lahko uspevala krepka mlekarica zadruga. Kmetje so je potrebni, voljni bi bili vanjo pristopiti — pa nima kdo začeti. Premagati bi bilo treba nasprotovanje neklih vaških veljakov, trgovcev, samopasnežev. Neki mlad inženir iz Trsta se je dela polotil, pa so mu takoj zagrenili veselje in ga spravili daleč proč.

O koliko je se zadrugnega polja nezo-ranega po Istri, pa ni moč, kateri bi hoteli, znali in vstrajali!

Železnica Gorica-Ajdovščina. — V Vidmu so se sestali upravitelji te železnice gg. Ignacij Kovač, župan ajdovski, Josip Furlani, župan prvaški, po 1 zastopnik vlade in dežele. Vložili so pri dunajski vladi prošnjo, da se v smislu mirovne pogodbe premesti sedež vodstva ajdovske železnice, ki je sedaj na Dunaju, v Italijo. Ugotovili so, da se nahaja dosti lastnikov železniških obveznic izven Italije in da je treba kupone izplačati. Končno so sprejeli predlog: Z ozirom nato, da se železniški dolгови po avstrijski postavi s tem vnišijo, da se izplača Avstrijcem krona za krono sedanje vrednosti, proglašamo, da so vse tozadevne prioritete obligacije, ki jih je železnica izdala in še krozi jo izrebane in da se izplačajo od 15. junija do 31. julija v vrednosti krona za krono nominalne vrednosti. Predsednik bo klical vse župane vipavske doline, lastnike obligacij, na sestanek, da bo poročal, kaj misli deželna vlada glede železnice.

Stalni odbor za žito. Mussolini je ustanovil na sedežu ministrskega predsedstva poseben «stalni žitni odbor». Namen tega odbora je, študirati in vladi predlagati načine in ukrepe, kako bi se na tleh italijanske države karmoč pomnožilo pridelovanje krušnega žita. Izvrševalni organi tega odbora so vse poljedelske ustanove, bodisi vladne, ali solske, ali zadrugne. Stroški odbora gredo v račun ministrstva za narodno gospodarstvo.

Vrednostni papirji so s padcem lire tudi izgubili nekaj vrednosti. Poročilo tržaške borze z dne 6. julija navaja ceno: Papirji 3½% državne rente 67.70 lir za sto imenskih. Državno posojilo «consolidato» 89 lir za sto. Beneške obveznice (vojna odškodnina) 68.50 lir za sto.

Cena zlata je bila na borzi 6. julija 547 papirnatih lir za 100 zlatih.

Padanje lire je v petek 3. julija prenehalo in je v par dneh lira zopet porasla. Zopet opomin za vse spekulante, naj bodo previdni.

Za posestnike kotlov. Tehnični urad finance v Trstu je izdal 12. junija okrožnico, s katero poziva vse posestnike kotlov za zganjekuho, da svoje kotle prijavijo na posebnih tiskovinah, katere se dobe pri najbližji finančni straži, katera poda tudi potrebna pojasnila.

Semenj v Hrpeljah 3. junija. Prignanih volov 70, krav 50, telet 5, prašičev 60. Voli 400 do 450, teleta 600. Prašički 40 do 70 lir glava.

Semenj v Dekanih 9. junija. Volov 4, krav 11, telet 1, konj 3, mul 2, oslov 16, prašičev 28. Voli 450-475, krave 400-450, teleta 600-700. Konji 1500-3000 glava, mule 1000-2500, osli 300-750, prašiči 60-120.

Cene pšenice po Italiji. Mantova (nova pšenica) 148-152 lir stot. Pavija (nova) 145-150. Vičenza (nova) 149-150. Ferrara 162-165. Padova 163-170. Trevizo 158-165. Videm (Udine) 160.

Cene kuruze. Pavija 115-120, Trevizo 115-118, Vičenza 112-115, Ferrara 115-118. Videm 110-117.

Cene sena po Italiji. Ferrara 30-32 lir stot. Mantova 25-35. Vičenza 40-46. Trevizo 40-45.

Cene po Istri. Črno vino: Buje 140, Pomjan 140, Kastelir 150, Buzet 170, Vižnada 170. — Belo vino: Buje 110 (moskat 180), Kastelir 120, Buzet 140, Vižnada 130. — Olje: 9 do 10. — Seno: 12 do 35. — Janjci: 40 do 90 lir glava. — Ovce: 60 do 150 lir glava. — Prašički: Buje 100-120, Buzet 25-70, Bistrica 80-140. — Jajca: 35 do 50 stot. eno.

NAŠA POŠTA.

J. K. - Milan. — Bila je pomota na poštnem uradu. Danes v redu prejeli.

Amerika. — Prejeli smo potom «American Express Company» 20 lir pod imenom Anton Bobek. Dotični naj nam javi svoj točni naslov, da moremo list poslati.

Anton Lakota - Amerika. — List Vam pošljamo od 17. aprila. Naročnine še nismo prejeli.

Lokev. — Kako, da ne veste. Ali ni prišel v vas prazen, a sedaj ima hišo in v tržaški kasi naloženih 150 tisoč? In na vseh shodih se dere za Wilfana. In pa laže. Pa ga bomo že panali.

Kozana v Brdih. — S te poste je nekdo poslal 4. VII. 25. pet lir za naročnino. Pozabil je pripisati svoj naslov. Naj se javi po dopisnici, da mu bomo mogli poslati list.

Darovi za Mali list

P. Kilovče 10 lir, Pregarski fantje 5, G. J. P. 5, Humar 5.90. Iz Postojne 5 lir.

Tiskara S. Spazzal - Trst

ZAHVALA

Globoko ganjeni vsled mnogobrojnih dokazov sočutja ob nenadni prebriski izgubi dragih otrok

JUSTINE MILIČ in ANDREJA KANTE

žrtve grozne nesreče,

se čutimo dolžni zahvaliti se predvsem gospodu župniku za prefresljiv govor, gospe učiteljici za ganljivo slovo, ostalemu učiteljsstvu za požrtvovalnost, zgoniško-proseškim pevcem za mile žalostinke, dečku in deklici za zadnji pozdrav, šolski mladini za cvetje, spremstvo in petje, domačim dekletom in fantom za tolažbo in cvetje ter slednjič vsem drugim, kateri so nam izkazali sočutje v besedi ali dejanju.

Bog plačaj vsem skupaj.

REPNIČ, dne 6. julija 1925.

Družini MILIČ, KANTE.

ZAHVALA

Po bridki izgubi naše nepozabne hčerke

EME

se prisrčno zahvaljujemo mladeničem in dekletom, sorodnikom in znancem za podarjene cvetlice in vence ter sploh vsem, ki so jo spremili na zadnji poti.

GORENJE, 30. junija 1925.

Žalujoča družina POŽAR.

MALI OGLASI

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vreč. Uvoz in izvoz na vse kraje Po ugodnih cenah. Tvrška Gaston Dollnar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

SEDLARSKEGA pomočnika, zmožnega za komate, sprejemne takoj. Imam na prodaj žensko kolo in čevljarški šivalni stroj, skoro nov, za šivati gornje delo. — Franc Vičič, sedlar. Zagorje pri Št. Petru na Krasu.

PRODA SE zdrava koza prvesnica z mladim 3 mesece starim, ima 2 litra mleka dnevno. Cena 300 lir. Naslov: Pendice Scorcota 334.

Zobozdravniški ambulatorij Stanko Perhavec

Sežana št. 68

je odprt vsaki dan izven srede in sobote. Izdeluje se vse v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah.

Dr. A. Grusovin

v Gorici: Piazza Vittoria

(Travnik) v hiši Paternolli 21

Specijalist za kožne in spolne bolezni ter negovanje kože, perfekcioniran na dunajskih klinikah.

Sprejema od 9-12 in od 3-7 pop.

V založbi

Knjigarne in papirnice

ŠTOKA

d. z o. j.

Via Milano 37

je izšel

Dr. J. Valjavec — Ital.-slov. slovar Cena L. 28.- s priporočeno poštnino L. 29.50

Naročila brez vnaprejšnjega poslanca zneska se ne upoštevajo.

Josip Ostrouška Opčine (VILLA OPICINA)

ZALOGA dvokoles in šivalnih strojev «Singer» in potrebščin. — Mehanična delavnica za vsa popravila. Prodaja tudi na obroke.

ALOJZI POVH

URAR IN ZLATAR

piazza Garibaldi 2, I. n. Tel. 3-29

Lastna tovarna in delavnica. Prodaja, kupuje, popravlja vsakovrstne predmete. — Korist vsakega je, da se prepriča o cenah.

Čevljarica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z Veliko premijo, diplomo in Zlato svetinjo

Trst via Caprin 5 pri Sv. Jakobu Trst

Kadar kupovati čevlji, prej preuderi h komu greš. V Trstu, v ulici Caprin čaka nate Forcessin. Šiva trdno in močno, daje fino in cenó.

Slovinci! Kupujte samo pri Forcessinu!